

MAGYAR NŐK A NAGYVILÁGBAN

2015. november-december

KARÁCSONY!

Németországi karácsonyról kértek fel hogy írjak, és erről is fogok írni.

Előtte azonban gondolkozunk el egy olyan kérdésen, mely nem csak Németországban válik egyre aktuálisabbá.

A karácsony keresztény ünnep, melyen Jézus Krisztus születését ünnepeljük. Mennyire felel meg ez a definíció a mai valóságnak?

Néhány éve a karácsonyt az akkor Isztambulban tanuló fiamnál töltöttük. December 24-én az Hagia Szófiában, a világ egyik legősibb keresztény templomában járnai felemelő érzés. Annak ellenére is, hogy az a későbbi évszázadokban mecset volt és most múzeum.

Néhány hete Hamburgban taps és ünneplés közepette „kereszteltek” át egy templomot mecsetté.

Milyen sors vár arra a népre, mely önként eladja

templomait? Miként ünnepli a karácsonyt? Az a konzum „ünnepévé” válik?

Az üzletközpontok díszítése már októberben megkezdődik, vásárlás-stressz, evés-ivás, s legjobb esetben a családdal együtt töltött órák, napok, ha sikerül veszekedés nélkül.

A keresztény világban mindenhol ismert karácsony ünneplési módja, annak számos szokása Németországból terjedt el, s vált természetessé Magyarországon is. Ugyanúgy a globalizáció is befolyásolja a német karácsony szokásait - nem mindig pozitívan.

Németországon belül is léteznek regionális különbségek. A szövetségi államok, városok helyi jellegű hagyományait ünneplik, de a karácsony az egész országban négy héttel karácsony előtt az Adventtel kezdődik. Ekkor feldíszítik a lakásokat, utcákat. Családtagok, barátok vásárnaponként adventi kávézásra jönnek össze.

Elmaradhatatlan az adventi koszorú a 4 gyertyával. 150 éve egy hamburgi evangélikus lelkész árvaházat alapított, s a gyermekeknek a karácsonyt megelőző 24 napon karácsonyi

MAGYAR CSALÁD

*Józsa Judit kerámiaszobrász alkotása,
gondolatai a témában a 3. oldalon olvashatóak
a felvétel Gedai Csaba fotóművész munkája*

történeteket mesélt, dalokat énekeltek, s gyertyát gyújtottak. A gyertyákat a csillárra helyezték. Ez a gyermekeknek nagyon tetszett, s fenyőágakkal körbe díszítették. Idővel túl sok volt a 24 gyertya, maradt 4, s az ádventi koszorú. A gyertyák sokszor különböző hosszúságúak, hogy a következő hetekre, s a negyedik Adventre is maradjon, amikor a negyedik gyertyát gyújtják meg. Az adventi naptárt 24 ablakával még ma is sokan maguk töltik meg kisebb ajándékokkal, mások a szupermarketben kapható, csokoládéval töltött változatával örvendeztetik meg a gyerekeket, készülve a Nagynapra, december 24-re.

Ma is látható több ablakban szalmából készült csillag – kezdetben a gazdaságokban mindenhol található alapanyagból, szalmából a betlehemi csillagra emlékezve díszeket készítettek. A jászol, a „Weihnachtskrippe” fából faragott figuráival a karácsonyfa alatt kicsiben, tereken, hivatalos épületek előtt nagyban, elmaradhatatlan tartozékai a karácsonynak ma is. Ugyanúgy jellegzetesen német a karácsonyi vásárok, piacok szokása, mely a XII. századra nyúlik vissza. Igaz, ma már a világ minden keresztény nagyvárosában megtalálhatók, de a németországiak, itt elsősorban Nürnberget és Aachent emelem ki, turistainváziokat vonzanak ma is.

Német karácsonyi dalok, mint a Stille Nacht, Oh Tannenbaum – ki ne ismerné? A karácsonyi rádócsatorna megkezdte adását, kizárólag karácsonyi dalokat közvetítenek 24 órán keresztül. 24-én megérkezik a díszítésre váró karácsonyfa a lakásokba. Erről mindig eszembe jut a mulatságos fadíszítés, amikor 2 éves kisfiam az apját figyelve egy ruhafogast szállított oda, hogy ő is részt vegyen a munkában. Természetesen az ő „dísz” is a fára került, mígnem maga is rájött, hogy az mégsem odavaló.

A kulináris élvezetek hozzátartoznak a karácsonyhoz. Keksz, aprósütemény sütése, az üzletközpontokban is, ahol a kicsik „dolgoznak”, mialatt a szülők a meglepetések beszerzésével foglalkoznak. A régi szerény Szenteste vacsoráját, a még 50-60 éve előírt szokást – párolt hal, sós heringsaláta – gourmet menük váltották fel. Ezután következik csak a 25-26-i dínom-dánom, a sültliba vagy kacsa, vöröskáposztával, sok-sok más finomsággal.

Nagyon kedves, s a Hamburgban töltött karácsonyok elmaradhatatlan tartozéka számunkra egy közeli utcában 20 éve bevezetett szokás. 24.-én késő délután összegyűlnek a szomszédok, barátok, s egy trombitás karácsonyi dalokat játszik. Forralt bort kortyolgatva, kezünket a bögrén melengetve örülünk a találkozásnak, sokakkal egy év óta ismét újra. Megtudjuk, mi történt az elmúlt évben, s az időközben felnőtt gyerekeink hol, melyik részén a világnak tartózkodnak éppen.

Közben gondoljunk még egy kicsit arra, mit is ünneplünk karácsonykor. Az evangélikus egyházak délutáni Istentiszteletet, un. „Christmette”-t tartanak, a katolikusok éjféli misét. Legalább egyszer egy évben menjünk el a templomba! Képek villannak fel a múltból. Régi éjféli miséken óvatosan körbepislogó, a felismeréstől tartó párttitkárok, funkcionáriusok. Egyszer egy évben, mert ugye, ki tudja, hátha mégis...

A Hamburgi Magyarok Egyesülete évről-évre megrendezi a nagyoknak, a kicsiknek évről-évre megérkezik a Mikulás. Ajándékcsomag, Télapó hátizsákkal. A virgács se marad el, hátha mégis jelen van 1-2 rosszcsont. Gyerekvédők ne vegyék komolyan, nem kerül használatba, csupán megelőzésnek szánjuk. Tavaly 83 gyerek volt jelen, s a Télapónak 2 „segédmikulásra” volt szüksége a gördülékeny elosztáshoz. Reméljük, szüleik, s majdan a felnövő apróságok is ellátogatnak egyéb rendezvényeinkre is, hogy sikerüljön fenntartani immáron 1908 óta működő közösségünket.

Visszagondolok budai gyermekkorom karácsonyaira. Nagy hó, hideg - bent a szoba melege, izgatott várakozás, ízek, illatok, hangulat. Felidézem, s tudatosan törekszem arra, hogy ezt megéljük újra és újra, s gyermekeink is különleges élményként gondoljanak a karácsonyra.

Minden kedves olvasónak boldog, békés karácsonyt kívánok!

Friedrich Ireghy Annamária

A Hamburgi Magyarok Egyesülete Elnöke

Magyar család

A **Magyar család** hatalmas, nagyméretű szoborkompozíció, szimbólum értékkel bíró alapja, a szerteágazó gyökeres keményfa törzse, amelyből kiemelkedik a szép, magyar arcvonású házaspár büszktje. Az édesapa büszkén öleli magához hitvesét, aki szeretetteljes mosollyal simul hozzá, karjában kisdéd gyermekével.

A kisbaba rúgkapáló lábacska a szobor középtengelyében úgy irányítják a tekintetünket a kompozíció alsó részére, a nyújtózkodó karocskák pedig a szülőkre, főleg az édesapára, a családfőre, hogy közben az ébredező, ásító kisbaba fesztelenül természetes, mozgalmas testtartására ismerünk.

A kompozícióban a fatörzs baloldalán, a legényke, vagyis a fiúgyermek, a gyökerekre huppanva, csizmába bújt lábaival, azokra támaszkodva, ölében kis pulikutyájával, kedvesen hajol előre kishúgához. A kutya jelen esetben nemcsak a kedvenc,

hanem ikonográfiaailag a barátságot, a testvéri szeretetet, a házastársi hűséget is szimbolizálja. A fatörzs jobb oldalán, szép, két ágba font hajú kislány, játékosan kapaszkodik föl a gyökereken a pichez, miközben édesapja a derekánál védően magához öleli, hogy le ne essen.

Végül, a kompozíció középtengelyében, lent, a gyökerek ölelésében – úgy, ahogy nagymamájától tanulta – 2-3 év körüli kislányka imára kulcsolja kezecskéit. Az alakok magyaros viseletét bárhonnán származzon is, minden magyar magáénak érezheti, csak az imádkozó székelyruhás kislány idézi meg Erdélyt.

A kompozíció közép és átlós tengelye a keresztre utal, míg a gyermekek elrendezése, balról jobbra indulva, szabályos kört formáz. A kör a világmindenség, az egység, a teljesség, az eredeti tökéletesség jelképe. A *Magyar család* ideális szobra ezt az egységet, teljességet testesíti meg úgy, hogy a boldogság és a szeretet melege lengi körül.

Az alkotás műfaja: szobor; alapja gyökeres szilfatörzs; anyaga *terrakotta*, technikája egyedi, az *égetett agyag felületkezelése patinázásos eljárású*. Mérete a 40 cm-es posztamensre helyezve: magasság 175 cm, szélesség 115 cm.

Magyarország középkori adományleveleinek hagyományát és sorait felidézve, Isten kegyelméből, a Szentháromság és oszthatatlan egység nevében, a Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia templom híveinek és összes utódaiknak adományoztam örökre ezt a műalkotást. Kívánom, hogy az általam tett adomány az örök erő erejét bírja, mindig ép és sértetlen maradjon és az idők folyamán senki se vonhassa kétségbe.

Ósi kultúránk, a hagyományaink, népművészetünk a magyar örökség részét képezik és csak úgy maradhatnak fenn, ha vannak magyar családok, ha vannak magyar gyermekek.

A családban öröklődik a hagyomány, itt formálódik a lélek és a nemzettudat is.

Isten kegyelméből, 2011-ben, a Család Évében, a művészettörténetünkben, a magyar szobrászatban elsőként, feldolgoztam a társadalom alapját és a magyar örökség örökösét: a **Magyar családot**.

Az alkotás hátsó részén, a gyökerek között szárba szökkenő reménység virága rejtje az üzenetértékű feliratot:

**„Hiszek az egy Istenben/Hiszek a hazában/ Hiszek a nemzetben/
Hiszek az összetartozásban/ Hiszek a szeretetben/ Hiszek a családban.”**

Családbarát ország - A Magyar Kormány intézkedései az elmúlt 5 évben

A magyar Kormány kiemelt célja a demográfiai folyamatok pozitív irányú és tartós megváltoztatása, amelynek egyetlen útja a gyarapodó gyermekszülés, nem a migráció.

Ennek a célnak az elérése érdekében a Fidesz Magyar Polgári Párt vezette koalíció 2010-es kormányra kerülése óta több, a családokat segítő intézkedést tett.

Ezek egyik részét jelentik az olyan intézkedések, amelyek több jövedelmet hagynak a családok zsebében, akik ezt belátásuk szerint tudják felhasználni. Elsősorban ilyen intézkedés volt a családi adójóváírás intézményének bevezetése, mely ma már nem csak a nagycsaládokra, hanem minden gyermekes családra kiterjed, s idő közben a jóváírható összeg nagysága is emelkedett. A Kormány legutóbbi intézkedése, hogy ösztönözze a második gyermek megszületését, ennek érdekében emelik a második gyermek után járó adókedvezmény összegét 2016. január 1-től.

A családok jövedelmi-kereseti viszonyainak emelése irányába tett lépés volt a GYED Extra bevezetése, mely azt jelentette, hogy a kisgyermekkel otthon lévő édesanya ha úgy gondolja szabadon vállalhat munkát, az állami juttatásoktól nem esik el a munka mellett sem. A szabályozást úgy változtatták meg, hogy minden egyes gyermek után alanyi jogon járnak az ellátások, tehát nem kell éveket várni egy testvér megszületésére annak érdekében, hogy a szülők megkaphassák a teljes, gyermekük után járó összeget. Mindezzel is azt támogatják, hogy minden családban megszülethessen (és minél előbb) valamennyi tervezett gyermek/testvér.

Ezen cél elérése vezette a Kormányt a Diplomás GYED bevezetésére is, azaz a felsőfokú tanulmányok alatt is nyugodtan lehessen gyermeket vállalni a szülőknek.

A Kormány Munkahelyvédelmi Akciótervvel segítette az anyákat, hogy rugalmasabban tudják megoldani a család és a munkahelyi élet közötti egyensúly megteremtését. Ide sorolhatjuk, a bölcsődei, óvodai férőhelyek számának bővítését is vagy azt az intézkedést, hogy minden nő 40 év munkaviszony után nyugdíjba mehet és elképzelésünk szerint ezzel segítheti a saját családján belüli munkamegosztást.

A Kormány számos olyan intézkedést is tett, mely következtében a családoknak nem merültek fel vagy csökkentek a kiadásai. Ide sorolhatjuk a felmenő rendszerben bevezetett ingyenes tankönyvellátást az általános iskolák alsó tagozataiban, az ingyenes étkeztetés kibővítését a bölcsődékben és az óvodákban.

Az Erszébet program keretében pedig számos arra rászoruló család (ideértve a nyugdíjasokat is) juthat pihenéshez, nyaraláshoz Magyarországon. Ezt a kezdeményezést több nemzetközi díjjal is elismerték (ELFAC, ISTO, ENSZ).

A Kormány célja, hogy ne csak "családbarát munkahelyek" jöjjenek létre, hanem egész Magyarország "családbarát országgá" váljon. Ennek érdekében dolgozunk!

Az Emberi Erőforrások Minisztériumának információi alapján

„A családok jövője – a jövő családjai”.

Brüsszel, 2015.09.30.

Nagyon sikeres volt a brüsszeli konferencia, jó volt a szervezés, el tudtuk mondani, amit akartunk a hagyományos családmóddal védelmében, és jó volt megtapasztalni, hogy Európa több részén vannak hozzánk hasonlóan gondolkodók. Az Európai Parlamentben rendezett hasonló jellegű eseményekkel összehasonlítva a helyszín szűknek bizonyult, mindezek ellenére az összetételében 20-25% nem magyar anyanyelvű hallgatóság mindvégig kitartott. A konferenciáról terjedelmi okokra tekintettel csak az alábbi erősen szűkített terjedelmű beszámolót tudjuk közzétenni.

A konferencia a KCSSZ és a NOE együttműködésével valósult meg. Hölvényi György, Pelczné Gáll Ildikó EP képviselők megnyitóját követően Joó Kinga és Szabó Endre köszöntötte a résztvevőket.

Hölvényi György hangsúlyozta, hogy a találkozó legfontosabb célja a tapasztalatcsere, hogy az úgynevezett „jó gyakorlatok” átadásra kerüljenek.

Pelczné Gáll Ildikó megnyitójában kiemelte, hogy az értékrendszer felmutatása és megvalósítása közös európai felelősség. A súlyos demográfiai problémák megoldására a családoknak, mint a társadalom természetes egységeinek helyzetbe hozása szükséges. Kijelentette, hogy a demográfiai problémák egyedül a családok támogatásával oldhatók meg.

Joó Kinga köszöntőjében felhívta a figyelmet arra, hogy az EU politikája az egyénekre irányul, és ennek a konferenciának az a pozitív üzenete, hogy érdemes a családdal, mint egységgel foglalkozni. Európa jólléte a családok jóllététől függ, fenntarthatóságáról az EU-s politikáknak a családok érdekeit szem előtt tartva kell születniük.

Szabó Endre hangsúlyozta, hogy a társadalom alapja a család, a család alapja a házasság, ami egyben egészségügyi védőfaktor is. A civilek a kormány segítségére lehetnek, különösen a családszervezetek, hiszen azok a családi értékeket veszik alapul. Ez kölcsönös, a magyar kormány is támogatja ezeket a szervezeteket.

Székely András (Három Királyfi, Három Királynő Mozgalom) gyermekbarát környezetet szeretne, melyben azt érezhetjük, hogy olyan társadalomban élünk, amely támogatja a törekvéseinket. A gyermeket nem egy politikai ciklusra vállaljuk, a társadalomban közmegegyezés kell a gyermeknevelés támogatásáról, hogy mindenki úgy érezhesse, gyereket szülni érték, nem hobbi, hanem mind a társadalom, mind a kormányzat számára fontos, hogy gyerekeket vállaljunk.

Novák Katalin, az EMMI családpolitikai államtitkára beszélt a magyar kormány családtámogatási törekvéseiről. Felhívta a figyelmet arra, hogy a családpolitika tagállami hatáskör, de a kormány célja, hogy EU szintű családpolitikát sürgessen, hogy tanuljunk egymástól. Szükséges az EU-ban felmerülő kérdések családközpontú megközelítése. Kitért egy friss ifjúságkutatásra, mely szerint a magyar ifjúság 90%-a még mindig a családtagjait tekintve a legfontosabb információforrásnak a médiát is megelőzően. A cél nem az egyén, hanem a közösségek megerősítése.

További felszólalóként Kiss Tamás európai kisebbségkutató, Márki László az Európai Nagycsaládos szövetség elnöke, Marijana Petir horvát EP képviselő, Anna Záborská szlovák EP képviselő tartott előadást.

A konferencia második részében kerekasztal beszélgetés volt a családban és a munkahelyen összeegyeztethető feladatok nehézségeiről, megoldási lehetőségeiről. A panelben Gérard Francois Dumont, a párizsi Sorbonne Egyetem professzora mondott vitaindító beszédet. Rámutatott, hogy a kérdésben a közvélemény eleve hamis kiindulópontot helyezkedik. A hagyományos társadalomban a nők is dolgoztak, de a munka és a gyermeknevelés helyileg ugyanott zajlott, és a munka elvégezhető volt a családi környezetben. Ma a szakmák jelentős része nem végezhető otthon, a gyermekek tanulmányai egyre hosszabb ideig tartanak, a nők átlagos képzettsége lényegesen megnőtt, emiatt a férfi-nő kapcsolat romlik, mert a munkát különböző helyen és időben végzik, más társas kapcsolatok veszik őket körül. Megoldásként a családok szabad választását emelte ki, hogy a családot vállalóknak ne legyenek hátrányaik a gyermektelenekkel szemben. A vállalkozásoknak is figyelembe kell venniük a szülők kötelezettségeit. A családok támogatásánál azt is kiemelte, hogy - nincs semleges politika -, felelőssége van az államnak és az EU-nak, továbbá az önkormányzatoknak is.

Uherezky Ágnes az EU Családszervezeteinek Konföderációjától (56 szervezet, 26 országban 30 millió család, 100 millió ember) az elmúlt évben a témában végzett kutatásukról számolt be.

Varga Anikó a NOE részéről kiemelte, hogy az a tény, hogy számos család diszfunkcionálisan működik, nem ok arra, hogy a család intézményét elveszünk, hanem a családot körülvevő tágabb közösségeknek (a szomszédságtól a civil szervezeteken és az önkormányzatokon át az államig és tovább az EU-ig) a családi működés hiányosságait kell pótolniuk. Ezeknek a közösségeknek nem feladatuk, hogy átvegyék a családok alapfunkcióit, hanem tegyék képessé a családokat a kapacitásaik fejlesztésével, hogy sikeresen betöltsék szerepüket. A családi és munkahelyi kötelezettségeket nemcsak a rugalmas foglalkoztatási rendszerek elterjesztésével, hanem hosszabb időtávon, az életút során látja megvalósíthatónak, mintegy társadalmi hitelt nyújtva a gyermekneveléshez. A gyermekek választójogának megadásával a jövő nemzedék érdekeinek jobb képviselését látná kívánatosnak.

Pelczné Gáll Ildikó végül rövid összefoglalójában arra hívta fel az EU döntéshozóinak figyelmét, hogy ha fontos számunkra a jövő, ami emberek nélkül nem képzelhető el, akkor ezért kell különös figyelmet fordítani a demográfiai trendekre és a családok helyzetére.

Összefoglalásképpen azt mondhatjuk, hogy a konferencia legnagyobb újdonsága az volt, hogy a családot, mint egységet mutatta be, egységként kezelte. Reményeink szerint az elhangzott vélemények nyújtottak annyi támpontot, hogy a családról jelenleg kialakult negatív véleménymonópolium a jövőben talán megtörik és helye lesz egy másfajta gondolkodásmódnak is.

Salt Lake City: csak a Téli Olimpiai játékokról lenne híres?

Történetem a budapesti belvárosi Ferences-templomban vette kezdetét, ahová egy nyári délutánon tértem be, hogy inspirációért imádkozzak. Néhány nappal azelőtt ugyanis egy kedves barátom osztott meg velem egy nagyszerű hírt: fiatalok számára pályázatot hirdettek az idén októberben Salt Lake City-ben megrendezésre kerülő Családok IX. Világkongresszusán való részvételre.

Épp mikor szüleim 30. házassági évfordulóját ünnepeltük, papírra vettem eszémet a család értékéről és annak védelméről. Ekkor még nem tudtam, hogy ezzel az óceánon túlra nyertem repülőjegyet. Már csak azt vettem észre, hogy Frankfurtban, majd Denverben, végül Salt Lake City-ben landoltam, ahol egy tizenegy gyermekes család várta a világ minden tájáról érkező fiatal résztvevőket.

A barátságos fogadtatást és útbaigazítást követően két nappal később Salt Lake City legimpozánsabb hotelében találtam magam. Már ekkor tudtam, hogy ottlétem nem csupán megtiszteltetés, hanem ajándék, melyért még ma is hálás vagyok. Egy nemzetközi gyermekkórus előadásával kezdetét vette a kongresszus, vagyis az élet, a házasság és a család négy napon át tartó örömmünnepe.

A vallási, politikai és tudományos életet képviselő meghívottak előadásait nem egyszer tapsvihar szakította meg. Egy értékeket relativizáló világban lélegzetelállító bátorsággal tettek ugyanis tanúságot elkötelezettségükről, hitükről és a családról mint Isten nagyszerű tervéről. Szavaik a remény szavai is voltak, melyek abból táplálkoztak, hogy az élet, a házasság és a család védelme számunkra az Isten ügyének, vagyis az Igazságnak a védelme. Ha „csatába is megyünk”, azt sosem egyedül, hanem az Ő szeretetével felvértezve tesszük.

A kongresszus számomra több volt, mint előadások és pódiumbeszélgetések egymásutánja. Leginkább lehetőség arra, hogy jó példák által formálódjak. A színpadra álló nagycsaládok képe kapcsán még mindig él bennem az az üzenet, hogy a házasság és család ünneplésre méltó titek, és minden nehézség ellenére is elérhető valóság, mely hittel, elköteleződéssel és szeretettel formálható.

Keresztény felelősségvállalásomban is megerősödtem. A szellemi és lelki gyarapodáson túl ösztöndíjasként részévé válhattam egy közel 300 fiatal számláló világméretű hálónak, mely céljaul tűzte ki, hogy a család védelmét zászlajára tűzve hallassa a hangját. Ha a család védelméről van szó, én sem maradhatok csendben. A huszonegyedik órában vagyunk, fel kell ébredni, hogy visszafordítsuk a sokszor rezignációra okot adó tendenciákat és itt és most ültessük el azokat a magokat, melyekből egészséges és stabil családok növekedhetnek. Ha ezt mi, keresztények nem tesszük meg, más fog helyünkbe lépni.

Számomra Salt Lake City már nem a 2002-es Téli Olimpiai játékok színhelye, hanem az a hely, ahol megtanultam még mélyebben hinni a család megváltoztathatatlanágában, mert az mindig is Isten rendelése és a társadalom alapja marad. Itt tanultam meg hinni abban is, hogy a világ sebei ellenére minden szeretetteljes és felelős lépésünkkel megváltoztatható, jobbá tehető. Salt Lake City-ben erre is meghívást kaptam, nevezetesen annak tudatosítására, hogy a jövőbeli házasságom és családom a legnagyobb és legkomolyabb projekt, melyet építhetek Magyarországon és a világ számára.

Ha még mindez nem lenne elég, a csodák olykor kézzel foghatók, s hogy az imának mekkora ereje van, bizonyította az a két jó hír, melyekről már itthon értesültem: egy kedves barátom eljegyezte kedvesét, egy másik barátomnak pedig megszületett első gyermeke. Isten éltesse a (leendő) házasokat és családokat! Ő tegye teljessé, mit mindannyiunkban megkezdett!

Olvasson még többet a témában:

A CSALÁDPOLITIKA HELYZETE AMERIKÁBAN ÉS AZ EURÓPAI UNIÓBAN - Dr. Szabó Endre a NOE korábbi elnöke írás a Magyar Időkben

Taczman Andrea tudósítása

(a képen a szerző közepén, szemüvegben látható) a IX. Család Világkongresszusról, melyet 2015. október 26 és 29 között tartottak Salt Lake City-ben az USA-ban

<http://magyaridok.hu/velemenya-csaladpolitiete-az-usa-ban-177847/>

Tóth Erzsébet

A jászol ellenőrzése

régi karácsonyidőkön versek szállingóztak a lakásban
ha el tudtam kapni valamelyiket
szegfűszeggel erősítettem a faliszőnyeghez
a fenyőillat varázsolta ki őket búvóhelyeikről
csöndben előlbbentek
izgatta őket a mandulapirulás a süteményeken
a poros, tavalyi díszeket is megénekelgették
ha elfáradtak, a nyolckarú flamand csillár madárkaira ültek
szálljatok lusták ti is, suttozták édesen
ültök itt bambán, sűrű ötven, száz évekig
rajta, mozgassátok a földet ti is
látjátok, egyedül nem bírja már...
dudorásztak a kicsi versek
várták, hogy forgassam a levegőt köréjük
hogy elérjem őket, egy kicsit szállnom kellett
egy pici szökkenés a hűtőszekrényig
egy sasszé a porszívóval, egy vallomás az új szoknyának
forró voltam a versektől, a szerelemtől
a szerelem hívta a verseket vagy a versek a szerelmet
vagy mindkettőt a karácsony bolondja
talán összekeveredve az illatokkal hívták egymást
karácsonyra mindig verseket kaptam magamnak
aztán a tükörjégen elhasalva tervezgettem
körül kell nézmem Betlehemben
ellenőrizni a jászolt, elég fényes-e a szalma
ahová majd a Kisjézus megszületik...
most félig írom le csak a verseket
várom hogy írják magukat tovább
repüljetekek már egyedül, biztatom őket
de valahogy mandula nélkül nem megy nekik
nagy most a csönd a konyhában
a sütő hideg, a levegő megállt
nem jó perspektíva a verseknek
ügyetlenül térferegnek körülöttem
várják tőlem a verslábakat, várják a havazást
majd a madáretetőre irányítják tekintetem
a cinkékre, zöldikékre, ahogy felkapják a magokat
és pici csőrükkel bontogatják
ez aztán a költőnek való vidék, zümmögik kórusban
tessék azonnal megírni minket!
meg tudod tenni, ha akarod
ha igazán szeretnél, meg tudnál írni minket
semmi az neked
még álmodban is írtál
reggel meg felforgattad a világot
mi az, hogy nincs hangulatod?
adunk mi neked hangulatot, hogy beleremeg a szíved
csipkét horgolunk a jégvirágnak
húzd el a függőnyt a belső ablakon
minden pici ágon, ormótlan házakon
tornyok tetején, kicsi viskókon
merre a szem ellát, a hó csodája reszket
törődj velünk egy kicsit, ha bíznál bennünk
tudnál pöttyöket rajzolni nyárra a katicáknak
szerelmed hátára harmatot simogatni
tudnál mézet énekelni a méhnek

Tóth Erzsébet - költő

Tatabányán született 1951-ben
1976 óta publikál verseket, közéleti írásokat
Többször jelölték József Attila díjra, de politikai okokból azt csak 1995-ben kaphatta meg.
A Magyar Művészeti Akadémia levelező tagja
1994 és 1996 között az Élet és Irodalom vers rovatát vezette
rendszeresen publikált a Magyar Nemzet és a Magyar Hírlap Hasábjain
2010-ig a Nagyítás című folyóirat szerkesztésében is részt vett

POSTALÁDÁNKBÓL

Ez is család. Igaz történet.

Az egyik kárpátaljai gyermekotthonba szeptember utolsó napjaiban, a választási kampány időszakában ellátogatott a megye nagyhatalmú kormányzó-helyettese. Tetszett a kormányzó-helyettesnek a szép környezet, a rend és a tisztaság. Amint azonban beszélgetni kezdett a gyerekekkel, elkomorult. Majd le is teremtette a nevelőszülőket és a vezetőt, amiért nem tudnak a gyermekek jól ukránul. (Ez azért is bosszanthatta különösen, mert az ukrán állami árvaházakból többnyire ruszin és ukrán gyermekeket adtak át nevelésre a magyar szülőknél.) Az otthon igazgatója udvariasan válaszolt: A gyermekotthon gondoskodik a kicsinyek lelki és testi szükségleteiről, különórát tartatásáról. Ha az ukrán nyelvtudás nem megfelelő, azt az iskolán lehet számon kérni.

A kormányzó-helyettes nem érte be ennyivel, vizsgáztatni kezdte az ijedt gyerkőcöket: „Akkor legalább mondjanak egy verset magyarul, ha tudnak!” A lányok félfenken hátrébb húzódoztak, ám előállt a 13 éves Sztjepán, a „tipikus magyar” keresztnévvel, aki 8 éves kora óta él a gyermekotthonban, előtte ukrán állami árvaházak lakója volt a születésétől fogva. Se apja, se anyja, senkiről nincs adat. Ő tud verset, belekezdett és végig is mondta, az összes versszakát: „Hazádnak rendületlenül légy híve, ó magyar...”

A kormányzó-helyettes, akinek lefordították a verset, megköszönte a vendéglátást és gyorsan eloldalgott.

Tisztelettel köszönte Benneteket:
Bercel

BETHLEN GÁBOR
Alap

KIADVÁNYUNK A BETHLEN GÁBOR ALAP TÁMOGATÁSÁVAL
KÉSZÜL
KÖSZÖNET ÉRTE

Impresszum

Magyar Nők a
Nagyvilágban
elektronikus levél
formájában készült kéthavi
hírlevél
Felelős kiadó: Ékes Ilona – Ergo Európai
Regionális Szervezet
1011 Budapest, Hunyadi u.9.
www.ergo-net.hu
szerkesztő: Martony Ágnes
email: info@ergo-net.hu

